

Muistelmia Kiimavaaran ukoista.

(Muistelmia Repolasta).

Kiimavaaran huomattavammat ukot olivat Tarassie ja hänen veljensä Timo. Heidän isänsä oli ukko Onufrei, joka eli hyvin vanhaksi ja loppuiällään oli sokeana. Ukko Onufrei aivan kuolemaansa saakka oli ahkera ja kun ei muuta voinut tehdä, niin päiväkaudet istui lavitsalla ja kertasi lankoja isolla varttinällä. Niistä sitten nuorempi väki kutoi rysiä tai nuottaa, verkkoja tai hampusta punoi nuoran tarpeita. Kesällä, kun oli niloitettu tuohia, valmisteli hän tuohinuoria, mitä Karjalassa pidettiin nuottanuorina. Hänen poikansa Tarassie ja Timo olivat nuorina olleet Aunuksessa, missä olivat oppineet venäjänkielen, niin että vapaasti voivat tulla sillä kielellä virkamiesten ja muiden venäläisherrojen kanssa toimeen. Oman talonsa töiden ohella he pitivät Semstvon kestikievaria (stantsiaa). Molemmat veljekset olivat matalakasvoisia, mutta leveäharteisia ja muutoinkin vankkarakenteisia, aivan niitä Karjalan korven ja huuhdan raatajia. Tarassialle oli muodostunut jo pieni kalju pään etupuoleen, mutta Timolla oli vankka tukka ja kummallakin oli vahvat ja leveät parrat. Kumpikin veljes hoiti yhteistä isältä perittyä taloa. Paljon tehtiin huttia, naisväki syksyllä veti nuottaa ja miehet syyskaudet metsästivät lintuja ja oravia, kunnes molemmille juolahti mieleen, että eikös, velimies, me erota, kun kummallakin oli jo suuret laumat lapsia, niin että yhdessä talossa tuli niin kuin ahdas asua! Mikäs siinä, arveli toinen ja niinpä ukot kaikessa sovussa ja ystävyudessa jakoivat heille kuuluvat omaisuudet kahtia ja niin ruvettiin elämään ja jatkamaan kahdella talolla.

Tarassialla oli huonohko kuulo, niin että hänen kanssaan keskustellessa piti puhua vähän kovemmin. Hän oli kahdesti nainut, niin kuin myös ukko Timo. Veljekset olivat hyvin vieraanvaraisia ja varakkaimpia kylän muita asukkaita, joten vieraita heillä kävi aina. Kun heillä oli vielä stantsia, niin tuokin oli puolestaan vetävä muista kylistä tuleville. Puhtaudella kyllä talo ei ollut pilattu, sen kaikki siellä kävijät sanoivat, vaan herttainen vieraanvaraisuus voitti kumminkin ensimmäisen sijan.

F. V. N.

Vuime helmikuun 21 pñä kuoli Helsingissä fil. tri Arvo Sotavalta.

Kalevalaisen Kulttuurin Ystävien vuosikokous

pidettiin Helsingissä Karjalan Sivistysseuran huoneustossa maaliskuun 14 päivänä. Senjälkeen kuin yhdistyksen puheenjohtaja, kauppaneuvos Ville Mattinen oli lausunut läsnäolijat tervetulleiksi ja kokous todettu laillisesti kokoonkutsutuksi, esitti yhdistyksen sihteeri opettaja W. Keynäs johtokunnan laatiman vuosi- ja tilikertomukset sekä tilintarkastajain lausunnon kuluneelta toimikaudelta. Tämän jälkeen päätettiin yksimielisesti antaa johtokunnalle ja rahavarainhoitajalle täydellinen tili- ja vastuuvapaus.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin uudelleen kauppaneuvos Ville Mattinen sekä erovuorossa olevat johtokunnan jäsenet, tri Rafael Engelberg ja johtaja Pekka Mattinen uudelleen. Niinikään valittiin entiset tilintarkastajat, varsinaisiksi johtaja Grigorius Simola ja opettaja Yrjö Tarkki sekä näiden varalle johtaja Pekka Mitro ja edustaja Risto Sirkeinen. Vaalit olivat yksimielisiä.

Kokous vahvisti johtokunnan laatiman menoarvion kuluvaa vuotta varten. Pöytäkirjan tarkastajiksi tulivat tri Eijo Vesanen ja prokuristi Juhon Tiihonen.

Välittömästi vuosikokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin johtokunnan varapuheenjohtajaksi tri Eijo Vesanen, rahavarainhoitajaksi johtaja Pekka Mattinen sekä sihteeriksi opettaja W. Keynäs, kaikki entiset. Todettiin, että edellisessä johtokunnan kokouksessa itäkarjalais-syntyisille opiskelijoille myönnetty opintoapurahat, yhteensä 38.000 markkaa oli jaettu ja eri rahastoille saatu uusia K-O-P:n osakkeita 638 kappaletta. Samalla päätettiin merkitä uusia P.Y.P:n osakkeita 500 kappaletta.

Haettavina olevia Kontro & Kuosmasen rahaston korkovaroista 4.000 markan apurahaa oli tällä kertaa hakenut huomattavan paljon. Kokonaista 29 hakemusta oli tullut, niistä kouluttain 16 ja yksityisesti 13. Johtokunta päätti tällä kertaa antaa sanotun apurahan Lapuan Ruhan kansakoulussa Suistamolta kotoisin olevien vanhempien varattomille lapsille. Lisäksi päätettiin antaa ylimääräisistä varoista 2.000 markkaa Kiuruveden Niemiskylän kansakoulussa käyville sokean runolaulajan Timo Lipitsän pojan lapsille.

Tässä yhteydessä todettiin, miten paljon vielä on puutteenalaisia perheitä, joille vähäinenkin avustus olisi ollut tervetullut.

Vielä on tilaisuus saada KARJALAN HEIMO-LEHTI täksi vuodeksi. Tilausmaksu vain 200:— vuodelta. Tilauksia ottavat vastaan kaikki postikonttorit.